

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ (δ' 18-23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπέων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ὅταν περπατοῦσε κοντὰ εἰς τὴν λίμνην τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν του, νὰ ρίχνουν δίχτυ εἰς τὴν λίμνην, διότι ἦσαν ψαράδες. Καὶ τοὺς λέγει, «Ἐλᾶτε, ἀκολουθήστε με, καὶ θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Αὐτοὶ ἐγκατέλειψαν ἀμέσως τὰ δίχτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Καὶ ὅταν ἐπροχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον, τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν του, μέσα σὲ πλοιάριον μαζί με τὸν Ζεβεδαῖον, τὸν πατέρα τους, νὰ ἐπισκευάζουν τὰ δίχτυα τους καὶ τοὺς ἐκάλεσε. Αὐτοὶ ἀμέσως ἄφησαν τὸ πλοιάριον καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζε ὀλόκληρη τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς των καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καὶ κάθε ἀδυναμίαν εἰς τὸν λαόν.

Προς Ρωμαίους επιστολή Παύλου (β' 10-16)

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων. Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη διὰ τὸν καθένα ποὺ κάνει τὸ καλόν, διὰ τὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καὶ ἐπίσης διὰ τὸν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεὸς δὲν μεροληπεῖ. Ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καὶ θὰ ἀπολεσθοῦν, καὶ ὅσοι ἀμάρτησαν ἐνῷ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον θὰ κριθοῦν μετὰ τὸν νόμον. Διότι δὲν θὰ δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θὰ κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὅταν οἱ ἐθνικοὶ ποὺ δὲν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καὶ δὲν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον ποὺ ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στὶς καρδιές τους, συγχρόνως δὲ μαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς των, καὶ αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἢ καὶ ἀπολογοῦνται, ὅπως θὰ φανῇ τὴν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μετὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεὸς θὰ κρίνη τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.